

ради о обичним законима.

Правна сувереност или сувереност права се појавила као реакција на државну сувереност исто као што је и ова својевремено потисла народну сувереност. По овој теорији, државна сувереност не постоји и не сме да значи да власт није ограничена правним поретком. Зато је државна сувереност противправни појам јер је право најважније, стоји изнад свих и тражи да сви буду под правним поретком. Правна сувереност инсистира на примату права над државом а не обрнуто; полази од правне норме као основног појма државног права која извлачи своју важност из саме себе, односно неке више (највише) норме, а не из државе. Дакле, право постоји пре државе и стоји изнад ње јер га она не доноси, већ неко други, нека највиша правна норма. Иако интересантна, ова теорија није тачна из два разлога. Прво, ако право доноси неко други а не држава, онда би он био суверен јер и ту највишу (пра норму) мора неко да донесе. И друго, ако би изузетно и постојале норме које настају из саме себе, односно изводе из себе важност и обавезност, онда то не би биле правне, већ неке друге, пре свега моралне норме које важе независно од ауторитета државне власти. Као што се види, ова теорија је покушала да сувереност са државне пренесе на право, а у томе није успела јер се њоме претпоставља одвајање (и супротстављање) државе од права, а они се (по ономе што до сада знамо) не могу одвојити једно од другог.

5. РАЗЛИКОВАЊЕ НАРОДНЕ ОД НАЦИОНАЛНЕ СУВЕРЕНОСТИ

Иако постоје различите теорије о носиоцима суверености, с правом се истиче да је сувереност основно и најважније обележје државе и њене власти и да се пре свега на њу односи. Суверена власт је стварно власт која стоји изнад сваке друге власти на једној територији; она, дакле, није потчињавање никаквој, ни спољашњој ни унутрашњој, власти. Говорити о несuverеној држави је нешто апсурдно и контрадикторно јер док буде државе, биће и њене суверености јер једно без другог не иду. Но има и таквих теорија које помињу несuverеност државе. Томе највише нагињу немачки правни теоретичари који одбацују сувереност као правну карактеристику државне власти, тврдећи да несuverене државе могу да постоје исто као и оне друге, суверене. Таква гледишта, ма колико занимљива, данас су споредна и у мањини, тако да међу европским (и